

man ikke ment at kunne gaa ind paa. Det næste Forslag, Nr. 260, skal jeg ikke omtale nærmere. Den ærede Minister har under Samraadet ophlyst, at Dr. Driit ad anden Vej vil kunne faa den fornødne Bistand til at fortsætte Svend Grundtvigs Samling af Rømpesiver. Jeg skal derimod kortelig omtale Forslaget Nr. 261, hvor der er foreslaaet, at et Beløb af 30,000 Kr., som er begæret til Køb af Kammerherre Scavenius's Kortsamling, skal udgaa. Udvalget har efter de Oplysninger, der have foreligget, ikke kunnet tiltræde Forslaget om denne Bevilling. Kortsamlingen paa Gjørsklev blev grundlagt af den nuværende Gjerns Fader, Kammerherre Peter Brønnum Scavenius, og var i sin Tid berømt som en anseelig Samling. Den er imidlertid ikke holdt à jour efter 1869, og nu er det kommet til Regeringens Kundskab, at den skal sælges, og at der er Mulighed for, at den vil blive solgt til Udlandet. Spørgsmaalet er saa, om ikke Staten burde købe den. Efter de Undersøgelser, der ere foretagne, omfatter Samlingen 500 Bind indbundne Atlas'er, som ere ordnede i to Reoler, og dernæst 12,000 Planer paa løse Kort, dels Kort, der ere udtagne af Atlas'er, og dels selvstændige Kort, til dels Manuskriptkort, og disse Kort ere ordnede i 8 Egtræs Skabe med 70 Skuffer. Der er et omhyggeligt Katalog over hele Samlingen, som af Landsinspektør Bergmann og Geologen Steenstrup er bleven vurderet til 26,300 Kr. Men efter de Oplysninger, der foreligge, synes Samlingen dog væsentlig at indeholde Kort, som Staten allerede er i Besiddelse af; en meget stor Del deraf har man i det kgl. Bibliotek, i Søfortarkivet og flere Steder, og andre af Kortene synes ikke at have særlig Værdi. Der er kun angivet en ganske enkelt Række Kort af særlig Betydning for os, nemlig Kortene over de gamle Rytterdistrikter. Det er det eneste ganske særlige, der er blevet anført. Men i øvrigt synes det ikke, at Samlingen har saa overordentlig stor Værdi. Under disse Omstændigheder har Udvalget ikke ment at kunne forsvare at tiltræde Forslaget om at købe Samlingen for den angivne Sum, 30,000 Kr., og foreslaar derfor at nægte denne Bevilling. De to sidste Punkter, Nr. 262 og 263, behøver jeg ikke nærmere at omtale, da Ministerens Forslag jo ere tiltraadte af Udvalget. Om det sidstnævnte Punkt skal jeg blot bemærke, at det teaterstatistiske Værk, til hvis Udgivelse de Herrer Collin ogumont have ansøgt om Understøttelse, er blevet i høj Grad anbefalet baade af Historikere og af Teaterfolk, som et Værk, der vil kunne have væsentlig Betydning for vor Historie og vor

Teaterledelse, og at de Herrer, som udgive det, have lagt et overordentligt Arbejde deri, uden at de ville kunne faa noget Honorar for dette deres Arbejde, thi Bevillingen vil medgaa blot til Udgivelsen.

Røstentved: Om Endringsforslaget Nr. 94, der er stillet af Flertallet og gaar ud paa at stryge den af Ministeriet foreslaaede Understøttelse til Kammerherre Fallesens Enke, skal jeg tillade mig at sige et Par Ord. Det er jo meget rigtigt, som den ærede Ordfører udtalte, at Kammerherre Fallesens Enke har ikke nogen som helst juridisk Ret til at faa Understøttelse af Staten, efterdi Kammerherre Fallesen ikke beklædte en Stilling, der berettigede dertil. Men der er jo dog en gammel Coutume for, at der selv til efterladte af saadanne Mænd, der kun have beklædt Honorarstillinger, kan og vil blive tilstaaet Understøttelse. Hvor vidt en saadan Understøttelse bør tilstaaes, afhænger jo væsentlig af to Ting, som den ærede Ordfører ogsaa til Dels meget rigtig anførte, nemlig Trangen og Tjenestetiden. Hvad den første angaar, kan det være noget, der kan strides om, hvor vidt der er Trang til Stede eller ikke, og det kan undertiden, hvad der i Finansudvalget er rig Erfaring for, være ret vanskeligt at afgøre dette Spørgsmaal. Hvor vidt der i dette Tilfælde er Trang til Stede, skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men herom blot sige, at der her er Anledning til ogsaa at lægge en lille Smule Vægt paa denne Side af Sagen. En anden Ting er derimod et andet Punkt, der blev nævnt af den ærede Ordfører, at man for at opnaa Understøttelse maatte have indlagt sig en særlig Fortjeneste af Staten. I Sammenhæng hermed blev det udtalt, at der ikke var nogen særlig Anledning til at hædre Kammerherre Fallesens Minde ved at give en saadan Bevilling. Det forekommer mig, at dette ikke er ganske rigtigt. En saadan Understøttelse gives ikke som Udtryk for Anerkendelse af, at vedkommende har indlagt sig en særlig Fortjeneste af Staten, men den gives paa Grund af, at den vedkommende har tilbagelagt en længere Tid i Statens Tjeneste. Jeg tror, at de Understøttelser, som ere givne paa Finansloven af denne Bestaffenhed, ville være ulige mere faatallige, hvis det Princip skulde gøres gældende, at der kun skulde bevilges Understøttelser, hvor der var Tale om særlige Fortjenester af Staten. Vi mene, der er Anledning til at give denne Understøttelse, fordi Kammerherre Fallesen har tjent Staten, om end ganske sikkert i en Honorarpost, i et Tidrum af 18 Aar, og jeg skal henpege til, at